

Hart-en-Ziel-Waarom

Ik doe de deur open en sla een kreet. "Schat! We overstromen!" Het water komt met een noodgang richting onze voordeur. We hollen naar buiten en beginnen als bezetenen stenen te verleggen, geultjes te graven en al het mogelijke te doen om de watervloed bij te sturen. Natuurlijk midden in de nacht, in het pikkedonker, om het nog wat makkelijker te maken. De hele nacht ploeteren we door, soppend in onze kleren, want het blijft maar hozen. Maar het lukt. Godzijdank. Tegen het ochtendgloren kunnen we onze kleren te drogen hangen voor de kachel en verbijsterd uitpuffen. Spanje en regen, dat is nogal wat blijkt.

Bordjes met "pas op, overstromingsgevaar" hadden we wel gezien. We moesten er wat om gniffelen. Spanje, het land van droogte en zon. Geen idee dat het behoorlijk menselijk zou kunnen zijn. En al helemaal niet dat dit weken zou kunnen duren... dat ons huis ook nog eens vol zou lopen... We hadden ons op van alles voorbereid, alleen dit hadden we niet kunnen voorzien.

Wat ben ik blij dat we diep van binnen wisten waarom we deze stap hebben gezet, en dat we dit met hart en ziel wilden! Want tjee wat zaten wij er op een gegeven moment doorheen.

Bij elke regendrup zaten we van de zenuwen alweer op het puntje van onze stoel. Het leek wel alsof we achteruit gingen in plaats van vooruit.

Het leven heeft zo z'n verrassingen, strooit met onvoorzienigheden waar je echt niet op zit te wachten. Maar door die "hart-en-ziel-waarom" kun je doorgaan, ook al zit het even flink tegen. Dan kun je trots zijn op jezelf als je de hobbel hebt genomen en tóch weer een stapje dichterbij je doel bent gekomen. Alleen op een andere manier dan je had verwacht.

Zo krijgen wij nu niet alleen een waterdicht huis, maar ook een veranda op een plek waar we deze niet bedacht hadden, eentje die ons bovendien in de hete Spaanse zomers verkoeling kan brengen. Dus: hallo onvoorzienigheden, vertel ons wat we nog niet weten en geef ons je blessing in disguise :-)

